

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De manubijs quæ ab Aphrica venerunt. Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

quotáuis celebrát. Atq; nautæ tépestaté quæ solet incidere
eo ipso tépore quo Libyes hoc festū celebradū statuebār,
huius nomine cuius mētionem nuper feci nūcupare solēt.
Istud templum Vádali, regnante Onoricho, Christianis vi
abstulerunt: indeque Sacerdotibus cum ignominia expul-
sis, de reliquo Arianis, vtpote ad eorum ius pertinens, red-
diderunt. Ex quibus rebus cum Libyes magnam ægritudi-
nē & angorem animis caperét, fertur Cyprianū illis secun-
dum quietem s̄epe apparuisse: dixisseque Christianos non
debere ob eam causam in mōrōre & solicitudine esse. Se
enim post aliquod temporis spatiū eam iniuriam vindi-
caturum, quæ prædictio temporib⁹ Belissarij explera fuit,
nam idem Cyprianus martyr prædixerat, Chartaginē, post
nonagesimumquintū annum, quo à Vádalīs capta & exci-
sa fuit, in potestatē Belissatij ducis exercitus Romani ven-
turā, & Vandaloſ omnino expugnatōs fore, & opinionem
Arianam ex finib⁹ Libyæ prorsus relegatum iri, & Chri-
stianos sua templa recuperaturos.

De manub⁹ quæ ab Aphrica venerunt.

CAPVT XVII.

ABeodem porro authore literis proditum est, Belissa-
rium, postquam Constantinopolim, profligatis Van-
dalīs, reuertit, spolia & captiuos, circum urbem duxiſ-
se, ipsumque Gelimerem Vandalorum ducem, triumpho ei-
decreto, per circum vndiq; vexisse, quæ omnia admiratione
planè digna fuere. Inter quæ, spolia, monumenta erant
admodum preciosa, Genzerichi nimirū: qui quidem pala-
tium Romanum id temporis, sicut antē narrauit, diripuerat,
cum Eudoxia coniunx Valentiani Imperatoris Romano-
rum versus occidentem habitantium, Maximini opera &
virum amisit, & ob castimoniam contumelijs affecta, Gen-
zerichum accersiuit, cui pollicita est se urbem prodituram.
Eo tempore igitur Genzerichus, Roma incēsa, Eudoxiam
vnā cum filiabus in Vandalorum regionem abduxit. Eo-
dem tempore etiam vnā cum alijs monumentis, eripuit ea,
quæ Titus filius Vespasiani, Hierosolymis subactis,
Romam deportauerat: id est, monumenta, quæ Salo-
mon Deo quem eximiē colebat cōsecrauisset. Quæ Iusti-

N n 5 nus ad

EVAGR. HISTORIAE

nus ad honorem Christi, Dei nostri, illustrandum remisit Hierosolymam: in qua re certe pietatis in Deum, cui ante illa dedicata fuissent, sedulò vti pars erat, officio perfundus est. Eodem quoque tempore, memorat idem Procopius, Gelimerem humi proiectum in circo coram Iustiniani Imperatoris sella, in qua sedebat, res, quæ ibi gerebatur, spectatus, suo & patrio sermone illud diuinum Salomonis prouerbium, vanitas vanitatum & omnia vanitas, recitasse.

Eccles, I.

De Phœnicibus qui à Iosue filio Nave fugerunt, & Thedorico Gotto, & ijs que illo regnante Roma usque ad Iustiniani tempora contigerunt, & quod Roma in potestatem Romanorum Vittige ab ea discedente denuò redacta est.

Caput XVIII.

A Liam item rem gestam narrat idem historicus, quæ ad suam æratē literis minimè mandata fuit, valde tamen memorabilis, & omnem prope superans admirationem. Sic nanque scribit: Maurisios, gentem Libyæ, electos Palæstina, in Libyam demigrasse. Hos verò Gergesæos, Iesuæos, est reliquæ gentes, quas sacra memorant eloquia à Iosue filio Nave expugnatas. Remque ita se habere, argumentum capit ex epigrammate, quod literis Phœnicis conscriptum ait se legisse: illud autem prope fontem esse, in quo loco duæ extant columnæ ex albo lapide fabricatae, in quibus incisa sunt hæc verba: **NOS SVMVS, QVI A FACCIE IOSVE LATRONE, FILIO NAVE FUGERIMVS.** Ad hunc modum igitur hæc res fuere consopitæ, cum Libya denuò Romanis pareret, & tributa quotannis, ut ante consueverat, pensitaret. Finitur porro Iustinianum centum & quinquaginta ciuitates, quarum pars penitus deletæ fuerunt, pars non paruas ruinas perpessæ, in integrum restituisse: & tam eximio splendore, tantis ornamentis, tam præclara

adūm